

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/32/2023
Identifikačné číslo spisu:	1212235548
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1212235548.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Gabriely Mederovej, v spore žalobcu: „V Z O R O D E V“, výrobné družstvo v Bratislave, so sídlom Mliekárenská 8, Bratislava, IČO: 00 167 631, zastúpený JUDr. Anna Besedičová, advokátka, so sídlom Dlhá 7, Ivanka pri Dunaji, proti žalovanému: COOP PRODUKT SLOVENSKO, so sídlom Mliekárenská 10, Bratislava, IČO: 00 168 637, zastúpený Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., so sídlom Kadnárova 83, Bratislava, IČO: 47 232 765, o zaplatenie 63 085 eur s príslušenstvom, vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B2-22Cb/55/2013, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. februára 2021 č. k. 1Cob/158/2019-1205, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 25. februára 2021 č. k. 1Cob/158/2019-1205 a vec v r a c i a Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom 20. mája 2019 č. k. 22Cb/55/2013-1159 v prvom výroku rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 63 085 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 1. januára 2011 do zaplatenia, to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a v druhom výroku súd prvej inštancie žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu o ktorej výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

2. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa doručenou žalobou domáhal zaplatenia sumy 41 292 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 1. januára 2011 do zaplatenia titulom nevyplatenia členského podielu v správnej výške po zániku jeho členstva u žalovaného. Členstvo žalobcu u žalovaného skončilo 31. decembra 2009. Hodnota, z ktorej bola výška podielu žalobcu vypočítaná, bola podľa žalobcu nesprávne ponížená o hodnotu nehnuteľného majetku - Budova SOU - služieb v Bardejove a Učňovská škola v Poprade. Percentuálny podiel žalobcu 2,294 % na majetku žalovaného z nepriznanej sumy minimálne 1 800 000 eur predstavoval podľa žalobcu dlžnú sumu 41 292 eur.

2.1. Súd prvej inštancie poukázal na čl. 1 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 7 ods. 1, čl. 23 ods. 1, čl. 25 ods. 1 až 4 a 7 a 8 Stanov žalovaného a § 20f, § 20g, § 20h, § 20i ods. 1 až 3, § 121 ods. 3, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) a § 2 ods. 2 písm. a), § 2 ods. 4 písm. a), § 24 ods. 1 písm. b), § 24 ods. 1 písm. d) a § 27 ods. 2 zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov a § 85 ods. 1 a 2 Opatrenia Ministerstva financií Slovenskej republiky zo 16. decembra 2002 č. 23054/2002-92.

2.2. Súd prvej inštancie vychádzajúc z listov vlastníctva dospel k záveru, že predmetné nehnuteľnosti boli vlastníctvom žalovaného v podiele 1/1, pričom tieto nehnuteľnosti nadobudol žalovaný na základe kúpnych zmlúv. Žalovaný je dobrovoľným združením právnických osôb zriadeným podľa § 20f OZ, preto nie je možné na úpravu vzťahov medzi združením a jeho členmi aplikovať ustanovenia zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov. Právna úprava v OZ neupravuje problematiku vyrovnacieho podielu člena združenia pri ukončení jeho členstva. Pri určení výšky majetkového podielu člena družstva pri jeho vystúpení zo združenia bolo preto potrebné vychádzať z platných stanov združenia.

2.3. Súd prvej inštancie vychádzal z čl. 1 ods. 1 Stanov žalovaného, z ktorého vyplýva, že žalovaný je dobrovoľným združením právnických osôb s majetkovou účasťou členských družstiev na celom majetku. Ďalej podľa čl. 7 písm. i) Stanov členské družstvá majú právo na členský podiel na majetku žalovaného v prípade zániku členstva. Podľa čl. 23 bod 1 Stanov majetok žalovaného tvoria všetky aktíva kryté vlastnými zdrojmi a podiely vo všetkých organizáciách, kde má žalovaný majetkovú účasť. Členský podiel sa podľa čl. 25 ods. 1 a 2 Stanov skladá z členského vkladu, majetkového podielu zvýšeného alebo zníženého o hodnotu ďalšieho majetkového podielu na hospodárskom výsledku. Majetkovým podielom sa rozumie percentuálne vyjadrenie vzťahu členského družstva k majetku žalovaného k termínu 31. decembra príslušného roka podľa Pravidiel na stanovenie % podielu členských družstiev na majetku žalovaného.

2.4. Podľa súdu prvej inštancie bolo zo Stanov žalovaného nesporné, že majetok žalovaného tvoria všetky aktíva kryté vlastnými zdrojmi a cudzími zdrojmi a podiely vo všetkých organizáciách, kde má žalovaný majetkovú účasť. Majetkom žalovaného preto bol aj hmotný majetok vrátane nehnuteľností, ktoré v rozhodnom období patrili žalovanému. Pri určení členského podielu preto podľa súdu prvej inštancie nebolo možné ignorovať túto podstatnú zložku majetku žalovaného a nezahrnúť ju do výpočtu hodnoty členského podielu žalobcu.

2.5. Pri hodnote nehnuteľností súd prvej inštancie vychádzal zo znaleckého posudku č. 26/2016 vypracovaného súdom ustanoveným znalcom W. K. G., ktorý určil všeobecnú hodnotu nehnuteľností spolu vo výške 2 750 000 eur. Pri posudzovaní majetkového podielu žalobcu vychádzal súd prvej inštancie zo všeobecnej (trhovej) hodnoty majetku žalovaného. Podľa súdu prvej inštancie neexistoval žiaden titul, z ktorého by bolo možné vyvodiť, že žalobca má nárok na podiel iba z účtovnej hodnoty majetku žalovaného. Stanovy v tomto ohľade používajú jasný pojem „majetok“, „na majetku“ žalovaného, „na celom majetku“ žalovaného. Pokiaľ žalovaný mienil vychádzať z účtovnej hodnoty, nič mu nebránilo uvedené upraviť v Stanovách.

2.6. Súd prvej inštancie uznesením z 26. októbra 2017 č. k. 22Cb/55/2013-518 pripustil zmenu žaloby tak, že žalobný petit znie žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 63 085 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 1. januára 2011 do zaplatenia a trovy konania.

2.7. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na doplatenie hodnoty členského podielu vo výške 63 085 eur s uplatneným úrokom z omeškania.

3. Na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 25. februára 2021 č. k. 1Cob/158/2019-1205 v prvom výroku rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a v druhom výroku žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu

100 %.

3.1. Odvolací súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny a v podrobnostiach poukázal v súlade s § 387 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) na jeho odôvodnenie.

3.2. Podľa odvolacieho súdu nebolo možné sa stotožniť s tvrdením žalovaného, že majetkový podiel žalobcu sa mal odvíjať od podielového fondu a zdrojov krytia majetku, pretože takýto postup nemal oporu v Stanovách žalovaného.

3.3. K argumentácii žalovaného, že zmyslom zriadenia Podielového fondu bolo určenie toho, v akej výške sú jednotlivé členské družstvá účastné na majetku žalovaného, uviedol, že nie je zrejmé, ako sa môže majetkový podiel žalobcu vypočítavať z podielu fondu, ktorý je súčasne tvorený aj týmto samotným majetkovým podielom. Základňou pre výpočet majetkového podielu žalobcu by potom bol aj samotný vypočítavaný majetkový podiel. Podľa čl. 7 písm. i) Stanov žalovaného majú členské družstvá v prípade zániku členstva u žalovaného právo na členský podiel na majetku žalovaného, teda na všetkých aktívach krytých vlastnými a cudzími zdrojmi a podieloch vo všetkých organizáciách, kde má žalovaný majetkovú účasť (čl. 23 bod 1 Stanov).

3.4. Nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre k. ú. J.v, okres J. (budova SOU - služieb v Bardejove) a na LV č. XXX pre k. ú. E., okres G. (Učňovská škola v Poprade) podľa odvolacieho súdu mali byť zahrnuté do výpočtového základu na výpočet podielu žalobcu. Z hľadiska zistenia majetku žalovaného pre účely výpočtu majetkového podielu žalobcu je irelevantné, že žalovaný časť svojho majetku (dotknuté nehnuteľnosti) zveril do hospodárenia stredným školám.

3.5. V konaní nebol podľa odvolacieho súdu preukázaný žiaden titul, z ktorého by bolo možné vyvodiť, že žalobca má nárok na podiel iba z účtovnej hodnoty majetku žalovaného. Stanovy žalovaného v žiadnom ustanovení neupravujú, že členské družstvo má pri zániku členstva nárok na majetkový podiel iba z účtovnej hodnoty majetku žalovaného. Stanovy žalovaného neobsahujú ani to, z čoho by mala účtovná hodnota vychádzať a z akých položiek by sa mala vypočítať. Posúdenie toho, či sa malo vychádzať z trhovej alebo účtovnej hodnoty, bolo čisto právnou otázkou, ktorej vyriešenie prináležalo súdu na základe interpretácie Stanov.

3.6. K námietke žalovaného, že súd priznal žalobcovi plnenie aj z majetku, ktorý žalovaný nadobudol po skončení členstva žalobcu u žalovaného, konkrétne z parc. č. XXXX/X, XXXX/X a parc. č. XXX, k. ú. E., odvolací súd uviedol, že zo znaleckého posudku č. 26/2016 vyplýva, že tieto konkrétne parcely neboli predmetom ohodnotenia. Predmetom ohodnotenia boli nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného ku dňu 31. decembra 2009.

3.7. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktorým dovolaciemu súdu navrhuje, aby rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4.1. Dovolacie dôvody vymedzil žalovaný nesprávnym právnym posúdením veci v spojení s dôvodom prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP a vadou podľa § 420 písm. f) CSP.

4.2. Nesprávne právne posúdenie veci vidí dovolateľ v tom, že odvolací súd zaviazal dovolateľa, aby vyplatil žalobcovi z titulu členského podielu aj podiel z majetku, ktorý v rozhodujúcom čase žalovaný ešte nevlastnil. Ide o pozemky, ktoré žalovaný nadobudol až po zániku členstva žalobcu. Súď zároveň takto žalobcovi priznal podiel z majetku, ktorý si ani neuplatnil v žalobe.

4.3. Žalovaný naformuloval prvú právnu otázku: Pokiaľ člen záujmového združenia právnických osôb z

neho vystúpi a záujmové združenie právnických osôb nadobudne majetok až po zániku jeho členstva v tomto subjekte, má tento bývalý člen nárok na vyplatenie členského podielu aj z tohto neskôr nadobudnutého majetku?

4.4. Na základe kúpnej zmluvy č. 2010/02/04/1/PRE uzatvorenej medzi štátom ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim dňa 4. februára 2010, ktorej vklad bol povolený 10. mája 2010, nadobudol žalovaný nehnuteľnosti zapísané v tom čase na LV č. XXXX pre k. ú. E., obec: G., okres: G., a to pozemok parcela registra „C“ s parc. č. XXX, o výmere 1 541 m², zastavané plochy a nádvoría, pozemok parcela registra „C“ s parc. č. XXXX/X, o výmere 12 915 m², zastavané plochy a nádvoría a pozemok parcela registra „C“ s parc. č. XXXX/X o výmere 30 m², zastavané plochy a nádvoría. Pozemok s parc. č. XXXX/X bol rozparcelovaný na pozemky zapísané aktuálne na LV č. XXX pre k. ú. E., ako XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X. Uvedené nehnuteľnosti nadobudol žalovaný až v roku 2010.

4.5. Žalovaný naformuloval druhú právnu otázku: Môže súd prekročiť žalobný návrh a priznať žalobcovi v sporovom konaní nárok aj z majetku, z ktorého si ho tento neuplatnil v prípade, že nejde o výnimku podľa § 216 ods. 2 CSP?

4.6. Nesprávny procesný postup odvolacieho súdu naplňajúci dôvod prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP vidí žalovaný v tom, že odvolací súd v závere odôvodnenia rozsudku uviedol, že parcely s parc. č. XXXX/X, XXXX/X a XXX v k. ú. E. neboli predmetom ohodnotenia v znaleckom posudku W. K. G. č. 26/2016. Dovolateľ poukazuje na skutočnosť, že tieto parcely sa nachádzajú na strane 6 znaleckého posudku a na strane 71 znaleckého posudku je určená všeobecná hodnota pozemkov parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X (správne malo byť podľa dovolateľa XXXX/X) vo výške 372 298,20 eura s príslušenstvom. Znalec v znaleckom posudku ocenil aj pozemky nadobudnuté po 31. decembri 2009 a ich hodnotu následne neodpočítal.

4.7. Uvedené nesprávne zohľadnenie hodnoty nehnuteľností, ktoré žalovaný nadobudol až po zániku členstva žalobcu, žalovaný namietal už v odvolaní a odvolací súd sa s nimi nedostatočne vysporiadal. Ide o nepozornosť súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu.

4.8. Dovolateľ vidí arbitrárnosť aj v nevysporiadaní sa odvolacieho súdu s ďalšími jeho námietkami, a to účelovou viazanosťou nehnuteľností prevedených na žalovaného, v nezohľadnení platnej legislatívy v oblasti účtovania účtovných jednotiek, ktoré nie sú založené na účel podnikania a vo výklade Stanov žalovaného, ktorý spája pojem majetok s jeho vyjadrením vo všeobecnej hodnote a nie v účtovnej hodnote.

5. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (podľa § 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala strana sporu, zastúpená advokátom v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je prípustné i dôvodné.

7. Najvyšší súd sa zaoberal v prvom rade namietaným nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu, ktorý dovolateľ vidí v nelogickom a nedostatočnom vysporiadaní sa odvolacieho súdu s námietkou žalovaného, že súd priznal žalobcovi nárok na členský podiel aj z hodnoty majetku, ktorý žalovaný v čase zániku členstva u žalovaného nevlastnil a z ktorého žalobca ani výpočet členského podielu nežiadal. Aj keď uvedenú otázku namieta dovolateľ aj v rámci nesprávneho právneho posúdenia veci (má bývalý člen nárok na vyplatenie členského podielu aj z neskôr nadobudnutého majetku?) podľa názoru najvyššieho súdu, ide o otázku skutkovú, ktorej vyriešenie závisí od hodnotenia skutkových zistení nižších súdov.

8. Najvyšší súd nie je sám oprávnený vykonávať dokazovanie, ale je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP). Preto otázka skutkových zistení ako aj otázka bremena tvrdenia pri

posudzovaní skutkového stavu môže byť predmetom dovolacieho konania len výnimočne, pokiaľ je preskúmanému rozhodnutiu súdu možné pripísať atribút arbitrárnosti, ktorý môže byť naplnený i hodnotením dôkazov, ktoré je vykonané bez akéhokoľvek akceptovateľného základu tak, že z nich pri žiadnej novej interpretácii nevyplývajú prijaté skutkové závery (I. ÚS 51/2020) alebo pokiaľ je odôvodnenie rozhodnutia extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06, I. ÚS 200/2012). Arbitrárne rozhodnutie predstavuje zásah do práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces, a preto je logická, funkčná a teleologická konzistentnosť hodnotenia dôkazov preskúmateľná aj v dovolacom konaní podľa § 420 písm. f) CSP.

9. Najvyšší súd konštatuje, že žalobca uplatnil návrhom na vydanie platobného rozkazu z 27. decembra 2012 nárok na zaplatenie sumy 41 292 eur s úrokom z omeškania. Uvedenú sumu žalobca vyčísľil ako 2,294 % zo sumy 1 800 000 eur. Žalovaný totiž podľa žalobcu do výpočtu členského podielu nezahrnul hodnotu nehnuteľností Budova SOU - služieb v Bardejove so súpisným číslom XXX, nachádzajúcu sa na parcele č. XXX a XXX, budovu Dielne so súpisným číslom 3000 nachádzajúcu sa na parcele č. XXXX/XX, zapísané na LV č. XXXX pre k. ú. J., a to vrátane pozemkov s parc. č. XXX o výmere 3 797 m², zastavané plochy a nádvorie a parc. č. XXX o výmere 514 m² zastavané plochy a nádvorie. V uvedenej časti žalobcom špecifikovaných nehnuteľností žalovaný rozpory nenamieta. Žalobca ďalej v návrhu na vydanie platobného rozkazu uviedol, že žalovaný opomenul zohľadniť hodnotu Učňovskej školy v Poprade so súpisným číslom XXXX, postavenej na parcele č. XXX, ďalej Učňovská škola a kotolňa so súpisným číslom XXXX na parcele č. XXXX/X a kotolňa a parcele č. XXXX/X, vrátane pozemku s parc. č. XXX o výmere 1541 m², zapísaných na LV č. XXX pre k. ú. E.. Žalobca pritom výslovne v žalobe uviedol, že pozemky s parc. č. XXXX/X a XXXX/X neboli v čase ukončenia členstva žalobcu vo vlastníctve žalovaného.

10. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie pri stanovení hodnoty nehnuteľností vychádzal zo znaleckého posudku č. 26/2016 vypracovaného znalcom W. K. G., ktorý určil všeobecnú hodnotu predmetných nehnuteľností vo výške 2 750 000 eur. Z obsahu znaleckého posudku č. 26/2016 vypracovaného W. K. G. vyplýva, že súčasťou stanovenia všeobecnej hodnoty nehnuteľností spolu vo výslednej výške 2 750 000 eur boli aj pozemky s parc. č. XXX o výmere 1 541 m², zastavané plochy a nádvorie, parc. č. XXXX/X o výmere 12 915 m², zastavané plochy a nádvorie, parc. č. XXXX/X o výmere 30 m², zastavané plochy a nádvorie. Pozemok s parc. č. XXX bol znalcom ohodnotený na sumu 74 461,12 eura, pozemok s parc. č. XXXX/X na sumu 371 435,40 eura a pozemok s parc. č. XXXX/X na sumu 862,80 eura. Všetky tieto znalcom určené sumy tvoria súčasť celkovej všeobecnej hodnoty nehnuteľností oceňovaných znalcom vo výške 2 750 000 eur, z ktorej sumy vychádzal súd prvej inštancie. Prílohou znaleckého posudku je rozhodnutie Správy katastra Poprad z 10. mája 2010 č. vkladu V 1429/10 povoľujúce vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného do katastra nehnuteľností k pozemkom s parc. č. XXX, XXXX/X a XXXX/X s právnymi účinkami vkladu 10. mája 2010, a to na základe Kúpnej zmluvy č. 2010/02/04/1/PRE uzatvorenej 4. februára 2010. Znalec dokonca e-mailovou správou z 27. januára 2016 založenou v súdnom spise na č. l. 239 upozornil súd, že pokiaľ má stanoviť všeobecnú hodnotu definovaných budov a pozemkov ku dňu skončenia členstva žalobcu u žalovaného, teda ku dňu 31. decembra 2009, v uvedenom čase žalovaný nebol ešte vlastníkom pozemkov v Poprade, ale tieto nadobudol až v roku 2010. Súdnemu znalcovi následne súd odpovedal e-mailom z 5. februára 2016, kde mu bolo oznámené, aby pozemky v Poprade do znaleckého posudku obsiahol s tým, že sa následne zo všeobecnej hodnoty nehnuteľností odpočítajú. Uvedené odpočítanie ale súd prvej inštancie neuskutočnil. Žalovaný nesprávne zahrnutie pozemkov s parc. č. XXX, XXXX/X a XXXX/X namieta vo vyjadrení z 24. júla 2018 a rovnako aj vo svojom odvolaní.

11. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že zo znaleckého posudku W. K. G. č. 26/2016 vyplýva, že tieto konkrétne parcely neboli predmetom ohodnotenia. Predmetom ohodnotenia boli nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného ku dňu 31. decembra 2009, teda nie citované parcely.

12. Ako už vyššie najvyšší súd konštatoval, uvedené odôvodnenie odvolacieho súdu nezodpovedá obsahu znaleckého posudku č. 26/2016 vypracovaného znalcom W. K. G.. Do celkovej všeobecnej

hodnoty nehnuteľností oceňovaných znalcom vo výške 2 750 000 eur boli zahrnuté aj dovolateľom namietané pozemky, ktoré mal žalovaný nadobudnúť až v roku 2010.

13. Z uvedeného dôvodu je potrebné konštatovať prípustnosť dovolania žalovaného podľa § 420 písm. f) CSP. Odvolací súd zjavne nesprávne a nelogicky odôvodnil svoj záver o tom, že súčasťou ohodnotenia nehnuteľností znalcom neboli predmetné pozemky, pričom z obsahu znaleckého posudku vyplýva opak. Uvedené zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania žalovaného.

14. Vo vzťahu k dovolateľom namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci najvyšší súd konštatuje, že dovolateľom vymedzené právne otázky majú svoj základ práve v skutkovom zistení, či súčasťou ocenenia nehnuteľností znalcom W. K. G. v znaleckom posudku č. 26/2016 boli aj pozemky s parc. č. XXXX/X, XXXX/X a XXX v k. ú. E.. Najvyšší súd konštatoval, že v uvedenej skutkovej otázke sa odvolací súd dopustil vady zmätočnosti, keď ním poskytnutá odpoveď celkom zjavne nezodpovedá obsahu znaleckého posudku. Vzhľadom na konštatovanú zmätočnosť v uvedenom skutkovom závere (ktorej odstránenie má potenciál vyriešiť dovolateľom namietané právne otázky), by podľa najvyššieho súdu bolo predčasné sa dovolateľom vymedzeným nesprávnym právnym posúdením veci zaoberať, keď samotný skutkový záver, z ktorého právne otázky dovolateľa vychádzajú, bude ešte súdmi nižšej inštancie prehodnocovaný. Z uvedeného dôvodu najvyšší súd prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP nezistil.

15. K ostatným námietkam, ktoré žalovaný v dovolaní uplatnil, ktoré sa týkali nedostatočných odpovedí odvolacieho súdu v otázkach účelovej viazanosti nehnuteľností preverených na žalovaného, nezohľadnenia platnej legislatívy v oblasti účtovania účtovných jednotiek, ktoré nie sú založené na účel podnikania a v otázke výkladu Stanov žalovaného spájajúceho pojem majetok s jeho vyjadrením vo všeobecnej hodnote a nie v účtovnej hodnote, najvyšší súd uvádza, že v tejto časti prípustnosť dovolania nevzhliadol. K otázke, či sa má majetkový podiel ako súčasť členského podielu vypočítavať z trhovej hodnoty majetku žalovaného alebo z účtovnej hodnoty majetku žalovaného, odvolací súd vo svojom rozhodnutí poskytol dostatočné odpovede (ods. 19 až 22 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu), ktoré nevykazujú znaky svojvôle alebo logickej nekompaktnosti. Odvolací súd k namietanej účelovej viazanosti nehnuteľností uviedol, že žalovaný disponuje všetkými právami vyplývajúcimi z vlastníctva nehnuteľností a z hľadiska zistenia majetku žalovaného je irelevantné, že žalovaný časť svojho majetku zveril do hospodárenia stredným školám. Odvolací súd zároveň v súlade s § 387 ods. 2 CSP odkázal na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, kde je rovnako možné nájsť odpovede na žalovaným vznesené otázky. Dovolať súd poukazuje aj na uznesenie najvyššieho súdu z 27. marca 2019 sp. zn. 8Cdo/188/2018, v ktorom sa najvyšší súd zaoberal obdobnými otázkami vznesenými žalovaným v dovolacom konaní, pričom konštatoval, že rozhodujúcim bolo, že nehnuteľnosti tvorili v rozhodnom čase majetok žalovaného a preto ich hodnota mala byť zahrnutá do výpočtového základu pre určenie výšky majetkového podielu člena. Vo vzťahu k namietanej právnej úprave týkajúcej sa účtovania účtovných jednotiek najvyšší súd uvádza, že táto otázka ani nie je otázkou podstatnou v tomto konaní, spôsob účtovania žalovaným nemení nič na tom, že v čase zániku členstva žalobcu žalovaný disponoval vlastníckym právom k nehnuteľnostiam, ktoré sa podľa výkladu Stanov žalovaného uskutočneného súdmi nižšej inštancie mali pre účely výpočtu majetkového podielu žalobcu oceniť v trhovej hodnote.

16. Najvyšší súd vzhľadom na vyššie prijaté závery konštatuje prípustnosť dovolania žalovaného podľa § 420 písm. f) CSP, čo zároveň zakladá jeho dôvodnosť. Podľa § 449 ods. 1 CSP najvyšší súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu podľa § 450 CSP vec vracia odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

17. O trovách dovolacieho konania a trovách pôvodného konania rozhodne odvolací súd v novom rozhodnutí (§ 453 ods. 3 CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.